

det Forhold, at en isoleret Ø som Island er beboet af Landdyr og Landplanter er for saa vidt ejendommeligt. Hvorfra er de kommen, og hvorledes er de indvandret, hvornaar er det sket, hvordan er det gaaet med den islandske Dyreverden under Istiderne? Og endnu en Gruppe af Spørgsmaal: Har en Dyreart, der f. Eks. har levet isoleret i Island skal vi sige 200,000 Aar, bevaret samme Skikkelse som dens Fæller, der blev tilbage paa det europæiske eller amerikanske Kontinent?

For at forklare Indvandringen af levende Væsener har man opstillet en Theori om en Landbro fra Europa til Amerika langs den nævnte Linje, og man har endog ment at finde Vidnesbyrd om, at denne Landbro skulde have eksisteret efter sidste Nedisning. Ganske vist maa det siges, at geologiske Vidnesbyrd om en saadan Landbro har man ikke kunnet tilvejebringe, og det er vanskeligt at forene Theorierne med visse gængse geologiske Forestillinger.

Af mange Grunde vil det saaledes være meget ønskeligt at faa en grundig Redegørelse for Faunaen langs den nævnte Række af Øer og Øgrupper. Allerede gennem en Aarrække har man studeret den vest- og østgrønlandske Fauna, og herom foreligger et meget stort Materiale. Færøerne er for Tiden under Behandling, og der udgives et stort Værk: „The Zoology of the Færoes“ bygget efter nogenlunde samme Principper som det her omtalte Værk om den islandske Fauna. Man vil saaledes, om alt gaar vel, i Løbet af en halv Snes Aar have et enestaaende Materiale af dyregeografisk Art, og man har Grund til at forvente overordentlig interessante Resultater af Undersøgelsen.

Gennem de senere Aartiers Arbejde er man blevet klar over, at Island i fysisk-geografisk og geologisk Henseende er et Studiefelt af ganske enestaaende Betydning, og det vil uden Tvivl vise sig, at Island ogsaa i denne biologiske og dyregeografiske Undersøgelse vil blive det Omraade, hvor Problemerne for Alvor kommer frem.

Det maa derfor hilses med Glæde, at det er lykkedes gennem et intimt dansk-islandsk Samarbejde at faa dette store Arbejde saa langt, at en Udgivelse af Resultaterne har kunnet paabegyndes. Den økonomiske Basis for Udgivelsen er tilvejebragt af Carlsbergfondet, Rask-Ørsted-Fondet og Sáttmálasjóður. Værket vil omfatte 100—150 Art (1500—2000 Sider). Prisen for Subskribenter vil blive 1 Kr. pr. Ark.

Niels Nielsen.

Iceland 1936. Edited by Thorsteinn Torsteinsson. 224 S. III Edition Reykjavik 1936.

Enhver, som har nogen Tilknytning til Island, kender de tidligere

Udgaver af denne lille Haandbog og har brugt dem med Udbytte. Den er anlagt efter nogenlunde samme Principper som de af flere andre europæiske Stater udgivne Rigshaandbøger. Hovedvægten ligger i de Afsnit, som omhandler det økonomiske, politiske og kulturelle Liv, men der er tillige en geografisk Indledning, som giver en god, men kortfattet Oversigt over de vigtigste Sider af Landets Naturforhold. Bogen afsluttes med en Bibliografi og et godt Register.

Det er en særdeles nyttig Bog, som i en kort koncentreret Form giver en forbavsende Mængde Oplysninger. Det anbefales Læseren at foretage en Sammenligning med de ældre Udgaver (1926 og 1930); man vil herigennem faa et Indtryk af den økonomiske og sociale Strukturændring, det islandske Folk i disse Aar gennemlever.

Niels Nielsen.

Hans W: son Ahlmann: På skidor och till häst i Vatnajökulls rike. (Norstedt och söner, Stockholm. 204 Sider. Pris 11 Kr.)

Den svensk-isländska Vatnajökull-Expeditionen («Ymer» h.1 1937; Medd. från Geogr. Inst. vid Stockholms Högskola, No. 34).

Professor Ahlmann fra Stockholm, der i den svundne Sommer var Leder af en svensk-islandsk Ekspedition til Vatnajökull, har for nylig udgivet sin Bog om Ekspeditionen.

Allerede Bogens Omslag rober, at Professor Ahlmann har paa taget sig en dobbelt Opgave med sin Bog, nemlig dels at fortælle om selve Jökulrejsens Besværligheder og Æventyr for Indvindelsen af de videnskabelige Resultater — altsaa den egentlige Ekspedition —, og dels at give en Skildring af det nøjsomme Liv, Beboerne fører i de mest afsides Egne af Island ved Foden af den stadig lurende Örafi Vulkan; de to Dele symboliseres ved Grønlænderhunden „Bonzo“s forsorne Ansigt og en Skare Ryttere paa islandske Heste. De ca. 80 gode Fotografier, trykt paa Planchepapir, belyser Teksten paa en fortræffelig Maade. Bag i Bogen findes et stort Sorttrykskort over Arbejdsomraadet.

Bogens første Halvdel giver en overordentlig levende Fremstilling af de saare vanskelige Forhold, Ekspeditionen havde at kæmpe med under dens Arbejde paa Vatnajökulls alt andet end gæstfri Sne-marker. Den anden Halvdel er efter Anmelderens Mening ikke den mindst gode; man følger her Fortælleren paa hans Rejse paa Hesteryg gennem hele den østlige Del af Sydisland, langs Vatnajökulls Rand.

Der gaar gennem hele Bogen en Følelse af en bundfæstet, fælles nordisk Samhørighed mellem Forfatteren, hans Kammerater og de